שער המצוות — אחרי מות

דין הנדה כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב וגו'. נלע"ד ששמעתי ממורי זלה"ה כי נדה ר"ל נ"ד ה' שגורם להפריד ה' תתאה מן ההוי"ה לכן תיקון ימי תעניותיו נ"ט כמנין נד"ה וענין חמש דמים הטמאים כאשר כבר נתבאר עניינה לעיל בפ' תזריע בדין היולדת בענין חמש דמים של טוהר וחמש דמים של טומאה אבל פירוש אחר שמעתי ממורי זלה"ה באופן אחר והוא זה כי הנה בדעת ז"א יש עשר הויו"ת חמש חסדים וחמש גבורות מצד אבא וכנגדה עשר שמות אהי"ה מצד אימא ולכולם יש בהם בחי' אחוריים בין באהי"ה ואחוריי' דאהי"ה הם בגי' דם ונודע כי כל אלו נמשכים אל הנוקבא חמש חסדים וחמש גבורו' שנותן לה ז"א ואלו החמש אחוריים של אלו החמש גבורות שנותן לה הזכר הם חמש דמי טוהר והחמש גבורות שבנקבא אשר גם אחוריים שלהם הם בגי' דם הם בחינת חמש דמים טמאי' שבאשה וכב' ביארנו זה בסוד הדע' מה ענייננו.

דין הדם כתיב ואיש איש מבית ישראל אשר יאכל דם וגו' ענין סבר' הרמב"ם ' זלה"ה בענין בישול תרנגולת שלימה והממלאים תוך חלל התרנגולת בטפילה של בשר מחותך דק מעורב בבצים ופלפלין וכיוצא וכן חתיכות הבשר כגון הצלעות או הפלאד"ש שממלאים אותם בטפילה הנז' וכן בני מעי' שמחתכי' אותם ע"ד הנז' יש מחמירין לבשל הבשר שבתוכה תחילה קודם שיתנוהו במלוי הנז' משום חשש דם. ואני ראיתי למורי זלה"ה שלא היה חושש לסברא זו אבל אם היו עושים אותו כך ודאי שהוא יותר טוב. אבל בענין הפאסטילי"ס שעושי' מן עיסה ובתוכה בשר מחותך עם בצלים מחותכים כנודע בזה חקרתי לאמו של מורי זלה"ה ואמרה לי שמורי זלה"ה היה מזהיר לאשתו שתבשל הבשר ההוא בתחלה טרם נתנוהו בתוך העיסה. (א"ש יש להסתפק בספיח"ה וגם בלחמ"ה פי' אלעגי"ן שעושים אותו אם גם צריך לבשל הבשר החילה כמו הפאסטיליס או אם נאמר דשאני הפיסטיליס מפני שהבשר נסתם בתוך הפאסטילי"ס לגמרי מפני זה צריך לבשל הבשר תחילה האמנם הספיח"ה שהיא מגולית לגמרי ע"ג העיס' אין להקפיד בכך. האמנם נלע"ד שיותר טוב הוא לבשל מקצת בישול הבשר ההוא בתחילה או לטגן אותו על מחבת בשמן שומשמין כמו שעושין וכן נהגתי כל ימי לחומרא).

ובענין ביצה צלויה ראיתי למורי זלה"ה פעמים שהיה גומעה כשהי' צלויה בלתי שישגיח בתוכה אם יש בה דם או לא ולא היה חושש לסבר' המחמירין שלא לגמוע ביצה צלויה והביא ראיה מן התלמוד מכמה מקומות בענין גמיעת הביצה כמו שהיא חיה או צלויה וכמעשה דרבי עקיבא שהיה בתענית ערב שבת והביאו לו ביצה מגולגלת וגמעה חיה והרבה כאלה והטעם הוא כי ספק ספיקא דרבנן.

דין נבילה וטריפה כתיב וכל נפש אשר תאכל נבילה וטריפה וגו'. נבלה הוא בגי' פ"ח והוא גי' ב"פ ד"ם ד"ם כמבואר אצלינו והם נובלי' ונופלים וטריפה ה"ס רפ"ח ניצוצין שהם ניצוצת קדושה

נטרפו ויצאו לחוץ עם הכלים של המלכים שמתו כנודע. והנה הם בגי' טר"ף ע"ה ואח"כ נתקנו בסוד כי הוא טרף וירפאנו ובסוד טרף נתן ליריאיו.